

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. Peccatum libidinis cæcitatis causa est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

Aprilis.

ubi id sine magno affectu possidetur, vel minùs ardentè concupiscitur: sed præcipuè nunquam nobis ipsis condonemus vel minimam exandescèntiam. Ira nostra fastidiosum effectum nunquam pariet, si eam nunquam relinquimus impunitam.

Statue, si iracundiæ obnoxius es, omnibus hisce remedijs fideliter uti ad tollendum malum, cujus fructus tam funesti sunt.

Aufer iram à corde tuo. *Eccli. 11. 10.*

Salubrius est, etiam iræ justè pulsanti non aperire penetrale cordis, quàm admittere non faciliè recessuram. *Aug.*

DIES XII.

Peccatum libidinis cæcitatìs animi causa est.

I.

Cæcitas animi est effectus usitatissimus, & funestissimus peccati libidinis. Est vulnus illud infestum, quod Deus luxuriosis infligit; dum immoderatas eorum cupiditates punit ipsismet eorum cupiditatibus, & cæcitate, quam sceleratis eorum voluptatibus inducit. Ipsi se libidinibus, teste Apostolo, immergunt, & Deus eos tradit in desideria cordis eorum, & erroribus cæ-

cæ

ex mentis, qui eos ad actus homine indi-
gnos inducere. Ut primum quis hanc a-
nimi commotionem dominari sibi patitur,
ratione destitui incipit; & licet quidam
ejus radij in eo etiamnum gliscant, mox
tamen eos extinguere nititur. isti, in-
quit, turbant cupiditatem nostram, quæ ve-
lut domina cor jam possederat; importuni,
& molesti sunt, ac proin penitus suffocan-
di. Cum primum libidinosi illi senes de-
restandum illud scelus adversus castam Su-
sannam concepere, ait scriptura, *eos ever-*
tisse sensum suum. Castitas hominem ipsis
æquat Angelis; libido verò eum ad bestia-
rum conditionem abiicit. Absque ratio-
ne vivit, qui sine pudore vivit.

II. Vitium libidinis hominem non tan-
tùm excæcat lumine rationis, sed etiam
gratia eum privando. *In malevolam (im-*
puram) animam, inquit sapiens, *non intro-*
ibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito
peccatis. Deus omne quidem peccatum
abominatur; cùm puri ipsius oculi illud
aspicere non possint; peculiarem verò an-
tipathiam fovet adversus luxuriæ pecca-
tum: lumina ipsius pura sunt, nec ea im-
pertit animabus impuris. Luci citiùs
cum tenebris conveniret, quàm gratiæ pu-
ritati cum impuritate cordis. Et licet

Sap. 1. v. 4.

Aprilis.

Deus luminis sui radios animæ impuræ concederet, an aliquid effecturos speras? *Carnalis, homo, Apostolo teste, non sapit ea, quæ sunt spiritûs: cum enim huic luto immersus sit, vix capax est cogitationum, quæ ipsum ad seriam vitæ emendationem adigere possint. Imò S. Augustinus affirmat, nec rarius, nec difficilius quidquam esse emendatione hominis libidinosi. Tanto viro, & propria experientia docto fides hac in re neganda non est. Fuitne vir sanctior, magisque divino lumine collustratus, quàm David? Is in adulterium lapsus, ab eo tantopere excæcatur, ut plures menses post peccatum admissum in se non rediret, nec de pœnitentia agenda cogitaret. Idcirco necessarium erat, ei prophetam mittere, qui ei mentis oculos aperiret, eumque ad peccatum propria pœnitentia eluendum hortaretur.*

III. Peccatum libidinis privat insuper hominem fidei lumine, ubi vitium istud invaluit, ad effrœnatam usque vitæ licentiam, quin & ad fidei articulos negandos abducit hominem: hoc amplius peccatum non est, inquit, sed imbecillitas, imò necessitas. Sui ipsius afflictatio, & pœnitentia Christiana, phantasma ipsi videtur; & observatio voti castitatis, inquit Lutherus,

therus, jugum tyrannicum est; temeritas est Aprilis.

eo se obstringere, impossibile id servare, Tyrannis, ad id aliquem adigere. Qualis reformator! is hæresiarcha nunquam evasisset, si libidini deditus non fuisset. à veritatibus præcticis ad eas transirur, quæ speculativæ appellantur. Ignis inferni homini luxurioso molestus est, hinc ei necessarium est de eo ambigere, & postmodum eum penitus negare. Deus, qui unius momenti voluptatem pæna æterna punit, homini luxurioso Deus crudelis, & injustus videtur: idcirco libidinosus Deum mutare vellet; cùm verò eum mutare non possit, pronum est, ut eum penitus neget. Nemo, inquit S. Augustinus, Deum unum esse negat, nisi is, qui aliquod commodum inde habet, si non existat. Pauci inveniuntur Athei, si quis loqui sincerè velit, qui libidinosi non sint. Corruptio corporis inficit cor, & cordis corruptio inficit animum. Sic incontinentia Salomonem idololatram effecit; neque enim is idola lapidea aliam ob causam adorabat, quàm quia idola carnea adoravit. An non imbecillitas fidei tuæ è cordis tui provenit impuritate?

Si peccati hujus es particeps, arripe confestim efficacissima media, eo te liberandi: si verò ejus

C 4

etiam.

Aprilis,

etiamnum immunis es, omnibus modis ab eo
tibi præcave.

Supercecidit ignis, & non viderunt so-
lem. Psal. 57. 9.

Exhalabantur nebulae de nebulosa con-
cupiscentia carnis, & offuscabant cor meum.
Aug. l. 2. Confess. 2.

DIES XIII.

De natura Teporis.

I.

Quid est tepor in aqua? est permistio
frigidi, & calidi. Quid est tepor
animæ, à quo se tantopere abhorre re-
statutur Deus? est permistio boni, & mali.
Anima tepida non quidem veller peccata
lethifera admittere. En calorem! sed omnis
generis leviora facile admittit; En frigus!
Non veller graviter irasci; En calorem!
ostendit tamen se verbis amaram, moro-
sam, & in agendi ratione impatientem:
En frigus! Non admitteret gravem ali-
quam detractionem: En calorem! com-
mittit nihilominus tales, quæ, licet adeò
graves non sint, non minus tamen sunt
acerbæ: En frigus! libidinem averfatur: En
calorem! sed vitam mollem, & otiosam
val.